

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

«Ἐγενόμην ἐν Πνεύματι ἐν τῇ Κυριακῇ ἡμέρᾳ καὶ ἤκουσα φωνὴν ὅπίσω μου μεγάλην ὡς σάλπιγγος» (Ἄπ. 1, 10)

Περιοδος Δ - Ετος ΙΖ
Φλώρινα - αριθμ. φύλλου 739

Τῆς ἀγίας μεγαλομάρτυρας Βαρβάρας
4 Δεκεμβρίου 2000

Συντάκτης + Επίσκοπος
Αυγουστίνος Ν. Καντιώτης

Ἡ ἀγία Βαρβάρα

Ἡ ἀγία Βαρβάρα, ποὺ ἔορτάζουμε τὴ μνήμη τῆς, είνε δημοφιλής. Κατήγετο μᾶλλον ἀπὸ τὴ Νικομήδεια τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, ἀλλὰ ἔζησε καὶ ἔδρασε σὲ μία πόλι τῆς Αἰγύπτου ποὺ ὄνομάζεται Ἡλιούπολις. Ἐρείπια τῆς πόλεως σώζονται σήμερα, κοντά στὸ Νεῖλο ποταμό.

“Ἐζησε σὲ ἐποχὴ διωγμῶν τῆς πίστεώς μας. Ἡτο δὲ κόρη κάποιου πολὺ πλουσίου, ὁ ὁποῖος, ἐκτὸς τοῦ πλούτου, κατεῖχε καὶ ἔξουσία μεγάλη. Ὁ πατέρας ἀγαπούσε πολὺ τὴ θυγατέρα του.

Ἡ ἀγία Βαρβάρα διεκρίνετο γιὰ τὸ ἔξαίσιο κάλλος τῆς. Καὶ μόλονότι δὲν εἶχε ἀκόμη βαπτισθῆ, τὸ αἴσθημα τῆς παρθενίας ἦτο ζωηρὸ μέσα στὴν καρδιά τῆς· ἔτσι ἀπέκρουε προτάσεις γάμου μὲ εὔγενεῖς νέους, γνωστοὺς τοῦ πατέρα τῆς. Ὁ πατέρας δὲν ὑπώπτευόταν τίποτε· νόμιζε, ὅτι αὐτὴ ἡ ἄρνησις ἦτο ἀπὸ μιὰ ἰδιοτροπία. Πίστευε, ὅτι ἀργότερα ἡ ἄρνησις θὰ ἔπαιε καὶ θὰ δημιουργοῦσε οἰκογένεια.

Πρὸς χάριν τῆς κόρης του ἔκτισε ἔνα θαυμάσιο μεγάλο πύργο. Ἔκεī, στὸ κυριώτερο δωμάτιο, ποὺ προωρίζετο γιὰ τὴν θυγατέρα του, διέταξε ὁ πατέρας τοὺς κτίστες ν' ἀνοίξουν δυὸ παράθυρα. Ἄλλ' ἐπενέθη ἡ κόρη καὶ εἶπε στοὺς οἰκοδόμους ν' ἀνοίξουν τρία παράθυρα. “Οταν ὁ πατέρας εἶδε τὴν ἀλλαγὴ αὐτή, παραξενεύτηκε καὶ ρώτησε·

—Ποιός ἄλλαξε τὸ σχέδιο; Ἐγὼ εἶπα, δύο παράθυρα.

Τότε ἡ ἀγία Βαρβάρα, ποὺ ἦδη τὴν εἶχε κατηχήσει μία πιστὴ γυναίκα καὶ εἶχε βαπτισθῆ κρυφά, εἶπε στὸν πατέρα τῆς·

—Μὲ τὰ τρία παράθυρα θέλω νὰ ἐκδηλώσω τὴν πίστι μου στὸν ἀληθινὸ Θεό, τὴν ἀγία Τριάδα· τὸν Πατέρα, τὸν Υἱό, καὶ τὸ ἄγιο Πνεῦμα. Ἀγία Τριάς, ἐλέησον τὸν κόσμα σου!

”Εμεινε κατάπληκτος ὁ εἰδωλολάτρης πατέρας τῆς καὶ εἶπε·

—Δὲν πιστεύεις λοιπὸν στοὺς θεούς μας, στὰ εἶδωλα;

Καὶ ἡ ἀγία Βαρβάρα ἀπήντησε·

—Δὲν πιστεύω πλέον στοὺς ψεύτικους θεοὺς τῶν εἰδώλων. Πιστεύω στὸν ἀληθινὸ Θεό, στὴν ἀγία Τριάδα.

Ἡ πατέρας ἔξεμάνη. Ὁργίσθηκε μὲ τὴ θυγατέρα του καὶ ἔτρεξε νὰ τὴ συλλάβῃ, ἀλλ' αὐτὴ ἔφυγε καὶ μόλις διεσώθη. Ἡ ἀγάπη του μετεστράφη σὲ μῖσος. Ἀργότερα τὴ συνέλαβε καὶ τὴν ὡδήγησε ἐνώπιον τοῦ ἀπίστου διοικητοῦ τυράννου. Ἔκεīνος τὴν ὑπέβαλε σὲ ἀπίστευτα μαρτύρια, ποὺ ἀν τὰ διαβάσης στὸ συναξάριο ἀνατριχιάζεις. Φοβερὰ καὶ τρομερὰ μαρτύρια ὑπέστη ἡ ἀγία Βαρβάρα, μὲ τὴν ἔγκρισι τοῦ ἀπίστου καὶ εἰδωλολάτρου πατέρα της. Τῆς ξέσχισαν μὲ αἷχμηρὰ ὄργανα τὶς σάρκες, τῆς ἔκαψαν μὲ φωτιὰ τὰ πλευρά, τὴν διαπόμπευσαν γυμνὴ μέσα στὴν πόλι, καὶ τὴν ἔρριξαν μέσα στὴ φυλακή. Τέλος, ἀφοῦ τὴν ὑπέβαλαν σὲ τόσα σωματικὰ μαρτύρια, ἀπεφασίσθη νὰ ἔκτελεσθῇ.

Ωδηγήθηκε στὸν τόπο τῆς ἐκτελέσεως, συνωδεύετο δὲ ἀπὸ τὸν πατέρα τῆς. Ὁ δῆμιος πῆρε μία μάχαιρα καὶ ἤταν ἔτοιμος νὰ κόψῃ τὴν κεφαλὴ τῆς ἀγίας. Τραγικὴ στιγμή. Τότε ὅμως τὸ δαιμόνιο, ποὺ εἶχε μπῆ μέσα στὴν καρδιὰ τοῦ πατέρα, τὸν ἔκανε ν' ἀρπάξῃ ἀπὸ τὰ χέρια τοῦ δημίου τὴν μάχαιρα, καὶ ἀφίζοντας ἀπὸ τὸ κακό του ἔκοψε ὁ ἴδιος τὴν κεφαλὴ τῆς θυγατέρας του! Φοβερὸ πρᾶγμα.

Ἄλλ' ἐνῷ ἔπεφτε στὴ γῆ ἡ κεφαλὴ τῆς ἀγίας Βαρβάρας, ἥρθε κεραυνὸς ἀπὸ τὸν οὐρανό· ἔπεσε πάνω στὸ κεφάλι τοῦ δολοφόνου πατέρα καὶ τὸν ἔκανε κάρβουνο.

Αύτά λέει τὸ συναξάριο. Τὸ δὲ λείψανο τῆς ἀγίας ἔμεινε καὶ ἔκανε θαύματα πολλά.

Ἡ ἀγία Βαρβάρα εἶνε δημοφιλής. Πολλὲς γυναῖκες φέρουν τὸ ὄνομά της. Ὑπάρχουν ἐκκλησίες καὶ ἔξωκκλήσια πρὸς τιμὴν τῆς. Τὸ δὲ πυροθολικὸ τοῦ στρατοῦ μας, ποὺ ἐν καιρῷ πολέμου ἔξαπολύει κεραυνοὺς ἐναντίον τῶν ἔχθρῶν τῆς πατρίδος —σὰν τὸν κεραυνὸ ποὺ θανάτωσε τὸν παιδοκτόνο πατέρα—, τὴν ἔχει προστάτη του. Τιμάται ἀκόμα ἡ ἀγία καὶ ἀπὸ τοὺς ἑργάτες στὰ ἐργοστάσια ἥλεκτρισμοῦ τῆς Πτολεμαΐδος· εἶνε κι αὐτοὶ στρατιώτες, στρατιώτες ἐν καιρῷ εἰρήνης.

Τί μᾶς διδάσκει τώρα ἡ ἀγία Βαρβάρα;

Αὐτὸ ποὺ ἔγινε στὴν ἀγία, τὸ ὅτι ὁ ἕδιος ὁ πατέρας ἔσφαξε ως ἀρνίον ἄκακο τὸ παιδί του, αὐτὸ εἶνε γραμμένο μέσα στὸ Εὔαγγέλιο. Τὸ εἶπε ὁ Χριστός· “Οτι ἄπιστοι γονεῖς καὶ συγγενεῖς θὰ μισήσουν τὸν πιστὸ ἄνθρωπο. «...Καὶ διώξουσιν ὑμᾶς», εἶπε ὁ Χριστός· καὶ ἔχθροὶ τοῦ Χριστιανοῦ θὰ εἶνε οἱ ἄνθρωποι τοῦ σπιτιοῦ του (Ματθ. 5,11· 10,36).

Καὶ σήμερα ἀκόμα, τὰ ἕδια γίνονται. Τὸ κορίτσι θεωρεῖται σπουδαῖο καὶ ἔξελιγμένο, ἀν πάη στὴ ντισκοτὲκ κ.τ.λ.. Ἡ ἕδια ἡ μάνα γίνεται προαγώγός σπρώχνει τὸ παιδί της νὰ ἀτιμασθῇ, μὲ τὴ δικαιολογία ὅτι πρέπει νὰ βρῇ γαμπρό. “Ἐτσι ἔχόμε τὰ δράματα τῶν δραμάτων. Ἐὰν τὰ κορίτσια δὲν παραδίδονταν τόσο εύκολα στοὺς ἄνδρες, τότε καὶ ἡ πιὸ ἀσχημη κοπέλλα θὰ παντρεύοταν. Ἄλλ’ ἀφοῦ εἶνε κουτά; κι ἀφοῦ καὶ οἱ μάνες τὰ σπρώχνουν στὴν ἀτιμία καὶ τὴ διαφθορά;... Γι’ αὐτὸ τώρα καὶ τὸ πιὸ ώραῖο κορίτσι δύσκολα παντρεύεται· γεροντοκόρη θὰ γίνη. Διότι, ὑπὸ τοιαύτας συνθήκας, γιατί νὰ παντρευτῇ ἐκεῖνος ὁ γαιδουράκος; ”Ἐγραφε μιὰ γαλλικὴ ἐφημερίδα· “Ολα εἶνε ἀκριβὰ στὴν Ἑλλάδα, εἶνα εἶνε φθηνό· τὸ κρέας τῆς γυναικας... Θεέ μου Θεέ μου!

Ἐὰν ὅμως δοῦν τὸ κορίτσι νὰ πάη στὸ κατηχητικό, νὰ πάη στὴν ἐκκλησία, ἀνησυχοῦν, μήπως γίνη καλόγρια. Ποιά θὰ γίνη καλόγρια... Ἄλλὰ καὶ ἄν ὑποθέσουμε, ὅτι μέσα στὰ χίλια, δυὸ χιλιάδες, τρεῖς χιλιάδες, πέντε χιλιάδες κορίτσια γίνη μία καλόγρια καὶ ἀφοσιωθῇ στὸ Θεό, ὅπως ἡ ἀγία Βαρβάρα, ἀντιδροῦν ἀσχημα. Ἐὰν ὅμως ὑπάρχουν τέτοιες ἀντιλήψεις, τότε πιάστε καὶ κάψτε τὶς εἰκόνες ὅλων τῶν ἀγίων. ”Α, τὴ θέλεις νὰ τὴν ἀγία Βαρβάρα, νὰ τὴν ἔχῃς νὰ τὴν παρακαλῇς· δὲν θέλεις ὅμως ἡ κόρη σου νὰ μοιάσῃ στὴν ἀγία Βαρβάρα...

Ἐπαναλαμβάνω· μόλις δοῦν τὸ κορίτσι τους νὰ πλησιάζῃ τὸ Θεό, νὰ ἔξομολογήται, νὰ κοινωνῇ, νὰ είνε ἀφωσιωμένη σ’ αὐτά, καὶ νὰ μὴ βγαίνῃ ἔξυμνωμένη στοὺς δρόμους, τότε ἡ μάνα μελαγχολεῖ. Καὶ ἄν μέσα ἀπὸ τὶς πολλὲς κοπέλλες μία πῆ, ὅτι ‘Ἐγὼ θέλω νὰ ἀφοσιωθῶ στὸ Θεό, σὰν τὴν ἀγία Βαρβάρα, ὡτότε, φρικτὸ πρᾶγμα· μῆσος ἐναντίον τῶν πνευματικῶν πατέρων. Γράψανε οἱ ἐφημερίδες, ὅτι οἱ γονεῖς μιᾶς κοπέλλας ποὺ κατέφυγε στὸ μοναστηράκι πῆγαν νὰ σκοτώσουν τὸν πνευματικό τους πατέρα· τὸν πυροβόλησαν. Θεέ μου Θεέ μου! Δὲν πυροβολοῦν ὅμως τοὺς διευθυντὰς τῶν νυκτερινῶν κέντρων, ποὺ διαφθείρουν τὰ κορίτσια τους. Σατανικὸς αἰών. Μοῦ ρχεται νὰ πάω στὸ ‘Ἀγιον Ορος, νὰ μπῶ σὲ μιὰ σπηλιά. Δὲν ύπάρχει πλέον σωτηρία στὸν κόσμο. Σόδομα καὶ Γόμορρα γινήκαμε.

Αὐτὸ λοιπόν, ποὺ ἔγινε στὴν ἀγία Βαρβάρα, γίνεται καὶ στὴ γενεά μας. Καὶ φτάνουν μέχρι ἐγκλήματος, καὶ τυραννοῦν τὰ πιστὰ κορίτσια τους. Καὶ ὅχι μόνο τὰ κορίτσια, ἀλλὰ καὶ τὶς εὔσεβεῖς γυναικες τους, ποὺ παντρεύτηκαν μὲ τὸν πόθο νὰ φέρουν στὸν κόσμο μιὰ νέα γενεά, ὁ ἄπιστος ἄνδρας τὶς ἀπειλεῖ νὰ τὶς σκοτώσῃ· νὰ μὴ γεννήσουν παιδί! Τὴν ἀρπάζει ἀπὸ τὸ σβέρκο καὶ τὴν ὁδηγεῖ στὶς κλινικὲς γιὰ νὰ κάνῃ ἔκτρωσι. Θεέ μου, Θεέ μου! Δὲν θέλει ὁ ἄνδρας νὰ εἶνε ἡ γυναικα του εὔσεβής. Μαίνεται ἐναντίον της τὸ θηρίο.

Ζῆ, ἐπομένως, καὶ σήμερα ὁ δολοφόνος πατέρας. Αὐτὸ ποὺ ἔγινε μὲ τὴν ἀγία Βαρβάρα γίνεται καὶ στὴ διεφθαρμένη μας κοινωνία.

Δὲν τὰ λέμε αὐτὰ γιὰ νὰ περνᾶ ἡ ὥρα, ἀλλὰ γιὰ νὰ εἴμαστε ζωντανοὶ Χριστιανοί. Ἡ νὰ τὰ πιστεύουμε, ἡ νὰ μὴν τὰ πιστεύουμε. Γινήκαμε θεομπαίκτες. Ψευτοχριστιανοί εἴμεθα.

Αὐτὰ εἶχαμε νὰ ποῦμε ἐξ ἀφορμῆς τῆς ἀγίας Βαρβάρας. Τὰ προβλήματα, ὅπως θλέπουμε, ἔξακολουθοῦν νὰ ύπάρχουν. Γι’ αὐτὸ οἱ βίοι τῶν ἀγίων μᾶς διδάσκουν.

Εἴθε ὁ Θεὸς νὰ μᾶς ἐλεήσῃ. Εἴθε νὰ μᾶς φυλάξῃ. Εἴθε νὰ ἔρθῃ τὸ Πνεῦμα τὸ ἄγιο νὰ μᾶς φωτίσῃ ὅλους, μικροὺς καὶ μεγάλους, ὥστε νὰ θαδίσουμε ἐπάνω στὰ πάραδείγματα τῶν ἀγίων, οἱ ὄποιοι ως ἀστέρες πρώτου μεγέθους φωτίζουν τὴν ἀνθρωπότητα. Εἴθε ὁ Θεός, διὰ πρεσβειῶν τῆς ύπεραγίας Θεοτόκου καὶ πάγτων τῶν ἀγίων, ιδιαιτέρως δὲ τῆς ἀγίας Βαρβάρας τῆς ὄποιας τὴν ιερὰ μνήμη ἐορτάζουμε, νὰ σώσῃ καὶ νὰ ἐλεήσῃ τὸ γένος μας. Ἀμήν.

† ἐπίσκοπος Αύγουστίνος